

การดำเนินชีวิตตามหลักพละ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา*
THE PERFORMANCE ACCORDING TO BALA PRINCIPLE OF PRISONERS
IN SONGKHLA CENTRAL JAIL

ยศวนต์ ศรีไชย

Yotsawan Srichai

เดชชาติ ตรีทรัพย์

Detchat Treesap

สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร

Supreecha Chamnanphuttiophon

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมศาสตร์ราช

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

E-mail: yotsawans@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยการดำเนินชีวิตตามหลักพละ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลาฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักพละ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการดำเนินชีวิตตามหลักพละ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา การวิจัยเป็นแบบการวิจัยผสมผสาน (Mixed methodology research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 359 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เชิงคุณภาพได้สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึกแบบมีโครงสร้าง จำนวน 3 คน จากแบบสอบถาม - แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เนื้อหาและวิเคราะห์ข้อสรุป

ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินชีวิตตามหลักพละ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลาผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา มีการดำเนินชีวิตตามหลักพละ 5 มีค่าแปลผลโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากทุกด้าน

* Received 27 August 2021; Revised 26 June 2023; Accepted 29 June 2023

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านสมาธิ ความตั้งใจมั่น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านวินัย ความเพียรต่อมอด้านศรัทธา ความเชื่อต่อมอด้านสติ ความระลึกได้ และด้านปัญญา ความรอบรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. ข้อเสนอแนะการดำเนินชีวิตตามหลักพละ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา แบ่งเป็นปัญหาและแนวทางการส่งเสริม ปัญหาที่มีข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ด้านปัญญา ความรอบรู้ และควรจัดกิจกรรมอบรม ให้ความรู้เรื่องศีลธรรมจริยธรรมหรือธรรมคัมภีร์เกี่ยวกับการใช้หลักธรรมให้แก่ผู้ต้องขังเรือนจำมากขึ้น เพื่อให้เข้าใจหลักพละ 5 ที่ถูกต้อง และสามารถนำไปเป็นหลักในการดำเนินชีวิตได้

ผลการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ทุกคนให้ความเห็นตรงกันว่าหลักธรรมพละ 5 นั้นเป็นหลักธรรมที่ผู้ต้องขังสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตภายในเรือนจำเรือนจำกลางสงขลาได้จริง มีประโยชน์โดยตรงต่อผู้ต้องขัง ควรสนับสนุนส่งเสริมหลักธรรมพละ 5 และอาจมีการจัดโครงการอบรมให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการพัฒนาอุปนิสัย ด้านการฝึกอาชีพ เพื่อเป็นประโยชน์ของตัวผู้ต้องขังเอง เพื่อนร่วมสังคม เจ้าหน้าที่รวมถึงเรือนจำ สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นสังคมที่ปกติ สงบสุข ภายใต้กฎหมาย การควบคุมของบ้านเมืองและยังส่งผลไปยังการนำไปใช้หลังจากผู้ต้องขังพ้นโทษกลับไปสู่สังคมปกติได้อีกด้วย

คำสำคัญ: หลักพละ 5, การดำเนินชีวิต, ผู้ต้องขัง

ABSTRACT

The article “Living under Bala Principles 5 of Prisoners in Songkhla Central Prison” aims to 1) study the prisoners’ way of life under the Bala Principles 5 in Songkhla Central Prison and 2) study the recommendations for prisoners’ way of life under the Bala principles 5 in Songkhla Central Prison. The research employed mixed methodology research, and the sample for the quantitative research included 359 prisoners of the Songkhla Central Prison. Statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. For the qualitative research, the questionnaire and interview form were used to collect in-depth and structured data from three staff members. Then the data were analyzed using content analysis to find the conclusions.

The results showed that;

1. Overall, prisoners' way of life under the Bala Principles 5 in Songkhla Central Prison was high in all aspects. When considering each aspect by descending mean values, Concentration and Intention had the highest average, followed by Persistence and Endeavor, next was Faith and Belief, then Consciousness and Recall, and finally, Intelligence and Knowledge had the lowest level.

2. Recommendations for prisoners' way of life under the Bala Principles 5 in Songkhla Central Prison were divided into problems and ways to promote how to solve the problems. Most suggestions were for the aspect of Intelligence and Knowledge. There should be activities to give more knowledge about morals and ethics or campaigns to encourage the prisoners to apply more Buddhist principles to their lives. The correct understanding can lead to applying Bala Principles 5 for the ways of life.

From the results gained by interviews, all informants agreed that Bala Principles 5 could be used as the practical principles for the prisoners while living in the Songkhla Central Prison. These principles were directly beneficial to the prisoners. There should be the support and promotion of the Bala Principles 5, including the training programs organized to give knowledge in various areas, such as character development and vocational training, for the benefit of the prisoners. Social friends, officers, and Prisons can live together in a normal and peaceful society under the law and control of the country. It also affects the implementation after the prisoners return to normal society.

Keywords: Bala Principle 5, way of life, Prisoner

บทนำ

การดำเนินชีวิตโดยทั่วไปแล้วจะบ่งบอกถึงความคิด ทักษะ ค่านิยม และมุมมองของแต่ละบุคคล ดังนั้นการดำเนินชีวิตจึงมีความหมายเชิงของตัวตนและใช้ในการสร้างสัญลักษณ์ทางสังคม ชีวิต คือ การเรียนรู้และใช้ชีวิตไปในแต่ละวัน ด้วยการเผชิญหน้ากับทุกสถานการณ์

ความหมายของชีวิต อยู่ที่ชีวิตในทางปฏิบัติหรือชีวิตที่ดำเนินอยู่เป็นประจำในแต่ละวัน ซึ่งได้แก่ การติดต่อเกี่ยวข้องกับโลก สิ่งที่ทำให้ความหมายแก่ชีวิต ก็คือ การติดต่อเกี่ยวข้องกับโลก พูดสั้น ๆ ว่า ชีวิตตามความหมายของมนุษย์ คือ ชีวิตโดยความสัมพันธ์กับโลก (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตฺโต), 2555) สถานการณ์การกระทำผิดกฎหมายของประเทศไทยอยู่ใน สถานะ ค่อนข้างเพิ่มมากขึ้นเป็นอย่างมาก สาเหตุจากคนในสังคมถูกบีบคั้นทางด้านสังคม ครอบครัว และเศรษฐกิจ ความนิยมในวัตถุมีอิทธิพลมากขึ้น ทุกคนจึงต้องดิ้นรนชวนขายสิ่งที่ตนเอง ต้องการ โครงสร้างของสังคมได้กดดันให้บางคน มีการกระทำผิดกฎหมาย กล่าวว่าโครงสร้าง ของสังคมทุกสังคมมีสิ่งธรรมดา ๆ อยู่ 2 ประการ คือ ประการแรกเป้าหมายของชีวิต อันได้แก่ เกียรติยศ ความมั่นคง และความมีอำนาจ ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนาจะได้รับ ประการ สองวิธีการที่จะทำบรรลุเป้าหมายดังกล่าวหากใช้วิธีการที่สังคมยอมรับ หรือวิธีการถูกต้องตาม กฎหมายก็คือว่าพฤติกรรมที่ไม่เบี่ยงเบน หากใช้วิธีการที่ผิดกฎหมายก็คือว่ามีพฤติกรรมที่ เบี่ยงเบน อาชญากรรมก็จะเกิดขึ้น มีบางกลุ่มคนในสังคมที่มีการดำเนินชีวิตในทางไม่ถูกต้อง ผิดพลาด ใช้ชีวิตอย่างประมาท จนกระทำผิดกฎ ระเบียบข้อบังคับของกฎหมาย คนเหล่านี้ต้อง ถูกลงโทษโดยการเข้ามาดำเนินชีวิตภายในสถานที่เรียกว่า “คุก” หรือ “เรือนจำ” เปลี่ยน สถานะจากบุคคลธรรมดาเป็น “ผู้ต้องขัง” (สุदारัตน์ กาญจนานนท์, 2561) การใช้ชีวิต ประจำวันในเรือนจำ คือ เก็บที่นอน – สวดมนต์ – อาบน้ำ – รับประทานอาหาร – เข้าแถว เคารพธงชาติ – เข้าหน่วยงาน – พักทานอาหารกลางวันอาบน้ำ – ขึ้นนอน เมื่อผู้ต้องขังเข้ามา ใช้ชีวิตในเรือนจำต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของเรือนจำ และคำสั่งเจ้าหน้าที่ เช่น ห้ามทะเลาะวิวาท ห้ามเล่นการพนัน ห้ามลักทรัพย์ ห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตลอดถึงการ กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ เหล่านี้เป็นต้น

เรือนจำกลางสงขลาเป็นเรือนจำชายล้วนรับผู้ต้องขังโทษสูงในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง มีจำนวนผู้ต้องขัง 3,766 คน ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2564 สังคมด้านในส่วนใหญ่มีแนวโน้มไปในทางที่ไม่ดี เจอคนหลากหลายรูปแบบต่างคนต่างมาจากหลากหลายพื้นที่ หลากหลายมุมมอง ความคิด หลายอาชีพ มีทั้งตั้งใจทำผิด ทำผิดหลายครั้ง และทำผิดโดยมิได้ตั้งใจ สิ่งแวดล้อม โดยรวมอาจนำไปในทางที่ไม่ดี ชั่วร้ายทางอกุศลมากกว่าความดีหรือกุศล ผู้ต้องขังถูกยุ่ง ตะแคงรัว มีชาวสื่อโกหกต่าง ๆ จากผู้ต้องขังอื่น จากงานวิจัยของรัชนิกรณ์ แก้วไพรวัลย์ ผล ปรากฏว่า ภาพรวมเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจในการกระทำผิดวินัย พบว่า อันดับ 1) เกิดจาก ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ 2) เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจในกฎระเบียบและข้อบังคับ 3) สภาพแวดล้อมในเรือนจำทำให้กระทำผิดวินัย 4) เพื่อความท้าทายสนุกและตื่นเต้น 5) เพื่อน

ผู้ต้องขังชกชวนและต้องการให้เพื่อนยอมรับ 6) ต้องการเรียกร้องความสนใจ 7) เจ้าพนักงานมีความไม่เป็นธรรมในการลงโทษ 8) เจ้าพนักงานขาดความรู้ความเข้าใจในบทลงโทษ 9) เกิดปัญหาในครอบครัว และ 10) ไม่มีการฝึกวิชาชีพหรือไม่ได้เรียนหนังสือ ตามลำดับ จากปัจจัยดังกล่าวถ้าหากผู้ต้องขังไม่มีสิ่งใดยึดเหนี่ยวและแนวทางในการพิจารณาไตร่ตรองให้ถี่ถ้วนก่อนแล้ว ผลที่ตามมาอาจทำให้การดำเนินชีวิตผิดพลาดเกิดผลเสียกับตนเองผู้อื่นและสังคมได้ (รพีภรณ์ แก้วไพรวัลย์, 2550)

การนำหลักธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ไว้ในพระไตรปิฎกปรากฏอยู่ในโพธิปักขิยธรรม เป็นธรรมอันประเสริฐเพื่อการตรัสรู้ ได้แก่ พละ 5 คือ ธรรมอันเป็นกำลัง (power) เป็นกำลังในการปฏิบัติและเป็นกำลังในการประหารอกุศลต่าง ๆ (พระสมุห์บุญฤทธิ์ มหาบุญโญ (ศรีวิชัย), 2563) ที่บุคคลใดมีแล้วจะมีกำลัง ตัดเสียในสิ่งชั่วร้าย ไม่ปรารถนา เป็นกิเลส อกุศล เกิดเป็นจิตที่ตั้งมั่นในความดี การสร้างบุญ เกิดจิตใจที่เข้มแข็ง เพื่อมาแก้ไขชีวิตให้ดีขึ้น พละ 5 เป็นสถานะที่มีกำลังหนักแน่น มั่นคง สถานะที่ทำให้ไม่หวั่นไหวไปในเรื่องตรงกันข้ามไม่เอนเอียงหรือไม่ให้น้ำหนักไปทางฝ่ายตรงข้าม (แม่ชีวรณัฐ พงศ์ชนะชัย, 2560) โดยอธิบายได้ดังนี้ ศรัทธา หมายถึงความเชื่อมั่นในกฎแห่งกรรม ถูกต้อง เช่นเชื่อเรื่องทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เชื่อในกฎระเบียบของเรือนจำ วินัยของผู้ต้องขัง เชื่อในตัวและคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม วิริยะ หมายถึงความเพียรพยายามที่จะลด ละ เลิกต่อความชั่ว สิ่งอกุศล ความไม่ดีทั้งหลาย ควบคู่ไปกับการเพียรในการทำความดีและเพียรพยายามรักษาความดีนั้นไว้ ถ้าขาดวิริยะแล้วจะทำอะไรก็ไม่สำเร็จ สติหมายถึงความระลึกได้ ไม่เผลอ การควบคุมใจไว้ได้ มีความรู้ตัวตลอดเวลาว่าตนคิดอะไร พูดอะไร ทำอะไร โดยบางครั้งอาจมีสิ่งภายนอกมากกระทบเป็นสาเหตุทำให้ผู้ต้องขังขาดสติได้ ผู้มีสติย่อมควบคุมจิตใจได้ ใช้สติอย่างรอบคอบไม่หลงลืม ไม่ลืมตัวไม่ก่อให้เกิดความผิดพลาดรู้จักยับยั้งชั่งใจเป็นกำลังการควบคุมความประมาท สมาธิหมายถึงความตั้งใจมั่นทำจิตใจให้สงบแน่วแน่ ไม่ฟุ้งซ่าน เมื่อเรามีจิตตั้งใจมั่นแล้วเกิดเป็นสมาธิจดจ่ออยู่กับสิ่งนั้น ๆ ไม่วอกแวกไปเรื่องอื่น ปัญญาหมายถึงความรู้รอบรู้ความรู้อย่างแท้จริง ความรู้จริง ความเฉลียวฉลาด มีประสบการณ์ มีวิจารณ์ญาณที่ดี เข้าใจในเหตุการณ์สถานการณ์ต่าง ๆ และมีการตัดสินใจที่ดีได้

ผู้ศึกษาวิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักพละ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา เพื่อให้ทราบผลการศึกษา ข้อเสนอแนะต่าง ๆ แล้วนำไปเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหารับปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา ให้เกิดประโยชน์ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อเรือนจำกลางสงขลาและผู้ที่เกี่ยวข้องงานวิจัยชิ้นนี้เพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักพระ 5 ของผู้ต้องขัง เรือนจำกลางสงขลา
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการดำเนินชีวิตตามหลักพระ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การดำเนินชีวิตตามหลักพระ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา” ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Method) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และมีเชิงคุณภาพ โดยเชิงปริมาณแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) แบบมีสเกลตอบ 1 - 5 เพื่อเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลาจำนวน 359 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ 3 คน สัมภาษณ์ตัวต่อตัว (Face- to-Face) นำผลมาวิเคราะห์สรุปความสอดคล้องและยังมีข้อเสนอแนะอื่นสนับสนุนหลังแบบสอบถาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรการวิจัยเชิงปริมาณประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา 3,766 คน ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2564 งานทะเบียนผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา 2564 กำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลาให้ข้อมูลแบบสอบถามใช้ตารางสำเร็จที่สร้างตามข้อกำหนดของข้อมูลจากการสุ่มชั้นภูมิตามสัดส่วนตัวแปรทวินาม ตารางสำเร็จของ Yamane กรณี $a=0.05$ ความเชื่อมั่น 95 % จำนวนประชากร 3,766 คน จึงได้กลุ่มตัวอย่าง 359 คนสุ่มตัวอย่างชนิดที่แบ่งกลุ่มประชากรออกเป็นชั้นย่อยในแต่ละฝ่ายการควบคุมทั้งหมดจำนวนแดน 6 แดน โดยแบ่งเป็นสัดส่วนที่ระดับชั้น เมื่อได้แล้วก็ทำการเลือกตัวอย่างแบบแยกกลุ่ม (Cluster sampling)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ฝ่ายควบคุม	จำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ฝ่ายควบคุมแดน 1	247	24
ฝ่ายควบคุมแดน 2	803	77
ฝ่ายควบคุมแดน 3	866	83
ฝ่ายควบคุมแดน 4	919	88

ฝ่ายควบคุม	จำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ฝ่ายควบคุมแดน 5	809	77
ฝ่ายควบคุมแดน 6	122	10
รวม	3,766	359

2. ประชากรการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่เจ้าหน้าที่ 3 ท่านภายใต้กรอบเงื่อนไขของการศึกษาวิจัยซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ 1) ตำแหน่งระดับหัวหน้าฝ่ายขึ้นไป 2) ทำงานเรือนจำกลางสงขลามาแล้วอย่างน้อย 1 ปี 3) ทำงานเรือนจำกลางอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 อย่าง คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

1. แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเนื้อหาประกอบด้วย 3 ตอนดังนี้ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักพระ 5 ของผู้ต้องขัง เรือนจำกลางสงขลา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตาม แบบของ Likert มี 5 ระดับตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักพระ 5 ของผู้ต้องขัง เรือนจำกลางสงขลาจะรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการอธิบายวิเคราะห์ต่อไป

2. การวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 2 ตอน ทั้งหมด 7 ข้อดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้ 1) นำเครื่องมือไปเก็บรวบรวมข้อมูลตามวัน และเวลา ที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยชี้แจงทำความเข้าใจและอธิบายเกี่ยวกับการทำแบบสอบถามให้ผู้ทำแบบสอบถามเข้าใจและขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถามตามความเป็นจริงด้วยความเต็มใจ เมื่อเสร็จแล้วส่งคืนผู้วิจัย 2) เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนครบตามจำนวน ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามความต้องการ

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ 1) ผู้วิจัยส่งแบบสัมภาษณ์ให้กับเจ้าหน้าที่ ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลจำนวน 3 ท่านก่อนล่วงหน้าวันขึ้นต้นสัมภาษณ์ 3 วันด้วยตนเอง 2) ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์

ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant Interview) จำนวน 3 คนเป็นเวลานานประมาณ 1 ชั่วโมงด้วยตัวเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามซึ่งได้กลับคืนมาจากผู้ทำแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง โดยวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อทราบการกระจายของข้อมูลของข้อคำถามแต่ละด้าน แล้วนำมาแปลความหมายคะแนน 5 ระดับ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และรวมสรุปผลข้อมูลปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหานั้นของผู้ต้องขังที่ส่งมา

วิจัยเชิงคุณภาพ สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และรวบรวมข้อมูล โดยการตีความสร้างข้อสรุปเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาเพื่อหาบทสรุปร่วมกันของเรื่องนั้น โดยนำเสนอข้อมูลและเขียนเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

การดำเนินชีวิตตามหลักพระ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา

วิจัยเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ จำแนกตามอายุพบว่า ส่วนใหญ่ตอบแบบสอบถามมีอายุ 31 - 40 ปี จำนวนทั้งสิ้น 141 คน คิดเป็นร้อยละ 39.28 รองลงมาคืออายุ 18 - 30 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 95 คน คิดเป็นร้อยละ 26.46 และมีอายุ 51 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุดทั้งสิ้น 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.48

จำแนกตามสถานภาพ (ก่อนเข้าเรือนจำ) พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีจำนวนทั้งสิ้น 193 คน คิดเป็นร้อยละ 53.76 รองลงมาเป็นผู้ต้องขังที่สมรส มีจำนวนทั้งสิ้น 110 คน คิดเป็นร้อยละ 30.64 และที่มีสถานภาพเป็นหม้าย/หย่าร้างหรือสมรสแต่แยกกันอยู่ มีน้อยที่สุดจำนวนทั้งสิ้น 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60

จำแนกตามการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 140 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 รองลงมาคือมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนทั้งสิ้น 102 คน คิดเป็นร้อยละ 28.41 และการศึกษาในระดับปริญญาตรีน้อยที่สุด มีจำนวนทั้งสิ้น 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.62

จำแนกตามประเภทคดีพบว่าส่วนใหญ่คดียาเสพติด มีจำนวนทั้งสิ้น 232 คน คิดเป็นร้อยละ 64.62 รองลงมาเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย มีจำนวนทั้งสิ้น 93 คน คิดเป็นร้อยละ 25.91 และเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินน้อยที่สุด มีจำนวนทั้งสิ้น 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90

จำแนกตามจำนวนโทษพบว่าส่วนใหญ่มีจำนวนโทษ 21 – 30 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 132 คน คิดเป็นร้อยละ 36.77 รองลงมามีจำนวนโทษที่มากกว่า 40 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.54 และมีจำนวนโทษ 31 – 40 ปีน้อยที่สุด มีจำนวนทั้งสิ้น 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.65

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการดำเนินชีวิตตามหลักพละ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา

การดำเนินชีวิตตามหลักหลักพละ 5	ระดับการดำเนินชีวิต		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านศรัทธา ความเชื่อ	4.33	0.76	มาก
2. ด้านวินัย ความเพียร	4.36	0.71	มาก
3. ด้านสติ ความระลึกได้	4.31	0.68	มาก
4. ด้านสมาธิ ความตั้งใจมั่น	4.48	0.60	มาก
5. ด้านปัญญา ความรอบรู้	4.22	0.71	มาก
รวม	4.34	0.69	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา มีการดำเนินชีวิตตามหลักพละ 5 มีค่าแปลผลโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านสมาธิ ความตั้งใจมั่น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.48$) รองลงมา คือ ด้านวินัย ความเพียร ($\bar{X}=4.36$) ต่อมาด้านศรัทธา ความเชื่อ ($\bar{X}=4.33$) ต่อมาด้านสติ ความระลึกได้ ($\bar{X}=4.31$) และด้านปัญญา ความรอบรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.22$)

ตอนที่ 3 ผลการรวบรวมปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลัก
พละ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา

ผลการรวบรวมปัญหาการดำเนินชีวิตตามหลักพละ 5 ด้านที่มากที่สุด คือ ด้านปัญญา
ความรู้ ได้แก่ ผู้ต้องขังขาดความรู้ การศึกษาและผู้ต้องขังใช้ปัญญาในทางที่ผิด รองลงมา
คือ ด้านสมาธิ ความตั้งใจมั่น ได้แก่ ผู้ต้องขังขาดความตั้งใจแน่วแน่และผู้ต้องขังไม่มีสมาธิกับ
สิ่งที่ทำ ด้านสติ ความระลึกได้ ได้แก่ ผู้ต้องขังขาดสติ ขาดการควบคุมอารมณ์และผู้ต้องขังพูด
หรือการกระทำไม่ได้คิดไตร่ตรองให้ดีกว่าก่อน ด้านศรัทธา ความเชื่อ ได้แก่ ผู้ต้องขังมีความเชื่อใน
สิ่งที่ผิดและผู้ต้องขังขาดความเชื่อในกฎแห่งกรรม ส่วนน้อยที่สุดคือ ด้านวิริยะ ความเพียร
ได้แก่ ผู้ต้องขังขาดความเพียรและความอดทน อดกลั้นและผู้ต้องขังคิดว่าสังคมไม่ดี มีแต่เอารัด
เอาเปรียบ ตามลำดับ

ผลการรวบรวมแนวทางการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักพละ 5 มากที่สุดคือ
ด้านปัญญา ความรู้ ได้แก่ ผู้ต้องขังหมั่นศึกษาหาความรู้ อยู่เสมอและผู้ต้องขังต้องศึกษา
หลักธรรมมาใช้เป็นแนวทาง รองลงมาคือ ด้านศรัทธา ความเชื่อ ได้แก่ ผู้ต้องขังมีความเชื่อใน
สิ่งที่ถูกต้องและผู้ต้องขังมีความศรัทธา เชื่อในบาปบุญ ด้านสติ ความระลึกได้ ได้แก่ ผู้ต้องขัง
ต้องระลึกถึงตนเองอยู่เสมอ มีสติและผู้ต้องขังต้องคิดให้ละเอียดก่อนลงมือทำ ด้านสมาธิ ความ
ตั้งใจมั่น ได้แก่ ผู้ต้องขังรู้จักทำสมาธิ ก่อนที่จะทำอะไรลงไป ผู้ต้องขังต้องละเว้นความชั่ว
หมั่นทำแต่ความดีและผู้ต้องขังต้องมีความตั้งใจให้มากขึ้น น้อยที่สุดคือ ด้านวิริยะ ความเพียร
ได้แก่ ผู้ต้องขังต้องรู้จักปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ผู้ต้องขังต้องหมั่นเพียรพยายามรู้สิ่งดีชั่วและ
ผู้ต้องขังต้องฝึกความอดทนให้กับตนเอง ตามลำดับ

วิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุม
ผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 3 คน ได้แก่
ผู้อำนวยการส่วนควบคุมผู้ต้องขัง ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขังและผู้อำนวยการส่วน
ทัณฑปฏิบัติ

ด้านศรัทธา ความเชื่อ พบว่า ความเชื่อในศาสนา เชื่อในการตรัสรู้ดีแล้วของ
พระพุทธเจ้า พุทธศาสนามุ่งเน้นในเรื่องกรรมและผลของกรรม ทำให้เกิดความดีในใจ เมื่อจิตใจ
ดีก็จะส่งผลให้ร่างกายประพฤติดี เช่น ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกา ของเรือนจำ เพราะ
สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานของผู้ต้องขังเพื่อที่จะได้พ้นโทษโดยเร็ว

ด้านวิริยะ ความเพียร พบว่า การดำเนินชีวิตของผู้ต้องขังในเรือนจำต้องมี ความอดทน อดกลั้นต่อตนเอง อดทนต่อการอยู่ร่วมกันกับผู้ต้องขังอื่น อดทนต่อการย้ายที่อยู่ต่าง ๆ ทาง สังคม อดทนต่อครอบครัว ต้องมีความเข้มแข็งในใจ เพียรพยายามที่จะทำดี ละเว้นสิ่งที่ไม่ดี ไม่ให้เข้ามาสู่ตนเองได้

ด้านสติ ความระลึกรู้อุปนิสัยจากการสัมภาษณ์ พบว่า ต้องมีสติ ระลึกรู้เสมอ อยู่ กับปัจจุบันตลอดเวลา สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งไหนดีสิ่งไหนไม่ดี สติก็จะเป็นตัวเตือนพวกเขา ไม่ให้หลงผิดในสิ่งที่ไม่ดี ด้านสมาธิ ความตั้งใจมั่น พบว่า เพื่อให้พ้นโทษโดยเร็ว ผู้ต้องขังต้องมีความตั้งใจมั่น แน่วแน่ ว่าจะต้องอยู่ในเรือนจำให้ได้ โดยไม่กระทำความผิดวินัยอีกเพื่อที่จะรอวัน พ้นโทษของตนเอง

ส่วนด้านปัญญา ความรอบรู้ พบว่า ความรู้เป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้ผู้ต้องขังสามารถ แยกแยะความถูกต้องหรือความผิดได้อย่างเหมาะสม การมีบทเรียนจะทำให้เกิดทักษะ ประสพการณ์ ความรู้มากขึ้นจนสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมเรือนจำได้

อภิปรายผล

การดำเนินชีวิตตามหลักพละ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา โดยรวมมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ด้านสมาธิ ความตั้งใจมั่น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดรองลงมา คือ ด้านวิริยะ และด้าน ปัญญา ความรอบรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าผู้ต้องขังยังขาดความรู้ ด้านปัญญา เป็นจำนวนมาก การให้การอบรม สั่งสอนทางด้านหลักธรรม จริยธรรมจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการ อยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข การชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องโดยการร่วมมือและการสนับสนุนจาก หลาย ๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม ยังเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อเข้ามา ทำงานเชิงบูรณาการร่วมกันในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ต้องขังในเรือนจำ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ กนิษฐา แสนสมบัติ ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริม จริยธรรมผู้ต้องขังเรือนจำ จังหวัดเลย ผลการวิจัยสรุปว่า ควรเปิดโอกาสให้ องค์กรภายนอกทั้ง ภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการจัดกิจกรรม เพราะปัจจุบันนี้การ ทำงานของภาครัฐเน้นให้ส่วนราชการมีการทำงานเชิงบูรณาการควรสนับสนุนให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้กับผู้ต้องขัง เนื่องจากว่าหากผู้ต้องขังพ้นโทษไปแล้วก็จะกลับไปอยู่ร่วมกับคนในชุมชนยอมรับก็จะทำให้

ผู้ต้องขังที่เข้าร่วมกิจกรรมสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้เร็วขึ้นภายหลังจากพ้นโทษ (กนิษฐา แสนสมบัติ, 2552)

ด้านศรัทธา ความเชื่อพบว่า ผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา มีการดำเนินชีวิตตามหลัก พละ 5 ด้านศรัทธา ความเชื่อ โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า เชื่อในกรรม ผลของ กรรม เชื่อในหลักธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ โดยใช้หลักนี้มาใช้ในเรือนจำผู้ต้องขังเชื่อมั่นใน เรือนจำ โดยเจ้าหน้าที่จะเป็นเสมือนผู้นำทางในการดำเนินชีวิตของผู้ต้องขัง สอดคล้องกับ งานวิจัยของ พระมหาชาวุธ จิรวทฺตโน (สัมพันธสิทธิ์) ได้อธิบายไว้ในทางพุทธศาสนาสรุป ความสัมพันธ์ระหว่างศรัทธากับการเป็นผู้นำเอาไว้ดังนี้ งานอย่างหนึ่งของการเป็นผู้นำคือการ ทำงาน ร่วมกับผู้อื่นเพื่อค้นหาปัญหาและหาวิธีการแก้ไขให้พบแนวทาง ที่ผู้นำจะได้มา ซึ่งความคิดซึ่งจำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาที่น้อยขึ้นอยู่กับว่าผู้อื่นมีศรัทธาในตัวบุคคลมากน้อย เพียงใด เมื่อผู้นำดี ผู้ตามย่อมดีตามเสมอ (พระมหาชาวุธ จิรวทฺตโน (สัมพันธสิทธิ์), 2562)

ด้านวิริยะ ความเพียรพบว่า ผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา มีการดำเนินชีวิตตามหลัก พละ 5 ด้านวิริยะ ความเพียร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระกิตติ กิตติสารโร (จ่ามเงิน) อภิปรายไว้ว่าวิริยพละ คือ การปรารถนาความเพียรทางใจ ความก้าวไปอย่าง ไม่ท้อถอย ความไม่ทอดทิ้ง ฉันทะ ความไม่ทอดทิ้งธุระ ความประคับประคองธุระ คือ ตั้งความ เพียรเจริญภาวนาอย่างสม่ำเสมอ ทุก ๆ วัน วิริยพละมี 4 ประการ ได้แก่ 1) เพียรระวังไม่ให้ บาบใหม่เกิดขึ้นในจิตของตน 2) เพียรละบาปเก่าที่มีอยู่ในจิตของตน 3) เพียรเจริญให้กุศล เกิดขึ้นในจิตของตน และ 4) เพียรรักษากุศลที่เกิดขึ้นแล้ว มิให้เสื่อม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ต้องขังมีความพยายามประพฤติปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของเรือนจำ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา ส่วนใหญ่มีความเพียร ด้านวิริยะ เพียร (พระกิตติ กิตติสารโร (จ่ามเงิน), 2560)

ด้านสติ ความระลึกได้พบว่า ผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา มีการดำเนินชีวิตตามหลัก พละ 5 ด้านวิริยะ ความเพียร โดยรวมอยู่ในระดับมากพบว่าผู้ต้องขังมีสติเตือนตนเองเสมอว่า สิ่งใดดีหรือชั่ว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นภสร รัตนนันทชัย และคณะ พบว่า การอบรมด้านการพัฒนาจิตใจ ที่เน้นให้มีการฝึกสติ เป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการใช้ชีวิต ภายหลังการพ้นโทษต่อผู้ต้องขัง ซึ่งมีผลตั้งแต่ระยะเวลาที่ผู้ต้องขังยังอยู่ในเรือนจำ ทำให้ สามารถควบคุมสติ ควบคุมอารมณ์ได้ ยังผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงพฤติกรรมให้เป็นไป ในทางที่ดี ดำรงชีวิตต่อไปได้อย่างมีสติ และไม่ประมาท (นภสร รัตนนันทชัย และคณะ, 2563)

ด้านสมาธิ ความตั้งใจมั่น พบว่าผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา มีการดำเนินชีวิตตามหลักพระ 5 ด้านสมาธิ ความตั้งใจมั่นโดยรวมอยู่ในระดับมากพบว่าผู้ต้องขังมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ควบคุม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศุภวรรณ ธนภาพรังสรรค์ และมาลีวัล เลิศสาครศิริ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการฝึกสมาธิ โดยบูรณาการสติปัญญาฐาน 4 กับ เอสเคที 1 ต่อความสามารถทางสมอง ความตระหนักรู้ในตนเอง และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลพบว่า หลังการฝึกสมาธิกลุ่มทดลองมีความสามารถทางสมองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญ อธิบายได้ตามแนวคิดเรื่องการฝึกสมาธิ เป็นการบริหารจัดการจิตให้สงบเกิดความมุ่งมั่นและการสะสมพลังจิตให้เข้มแข็ง สามารถนำพลังจิตที่ได้ไปใช้ในการทำงาน ยิ่งพลังจิตมากเท่าใดงานก็ยิ่งมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ศุภวรรณ ธนภาพรังสรรค์ และมาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2559)

ด้านปัญญา ความรอบรู้ พบว่าผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลา มีการดำเนินชีวิตตามหลักพระ 5 ด้านปัญญา ความรอบรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากปัญญานั้นเป็นสิ่งจำเป็นในการแยกแยะสิ่งถูกผิด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ต้องขังมีความสนใจหาความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบของเรือนจำ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระวีระศักดิ์ วีรปญโญ (อินทวิเศษ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาวิเคราะห์การดำเนินชีวิตด้วยเบญจธรรมตามหลักพุทธปรัชญาเถรวาทพบว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ธรรมชาติกำหนดมาให้แสวงหาความรู้และเรียนรู้มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งมีชีวิตประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อทำให้มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีประสิทธิภาพในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าและอยู่ร่วมกับสังคมอย่างสันติสุข หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นหลักที่สำคัญเพื่อให้มนุษย์มีชีวิตที่ดีงาม มีความสมบูรณ์ ความดี ความถูกต้องของความเป็นมนุษย์การดำเนินชีวิตเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินให้มีคุณภาพ เพราะชีวิตมนุษย์เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างคนให้มีความรู้ มีความสามารถ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีลักษณะนิสัยจิตใจที่ดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคมมีความพร้อมที่จะประกอบกิจการงานอาชีพได้ (พระวีระศักดิ์ วีรปญโญ (อินทวิเศษ), 2561)

สรุป

ผู้ต้องขังเรือนจำกลางสงขลาส่วนใหญ่สนใจและนำหลักพระ 5 ไปใช้ในการดำเนินชีวิต จะทำให้เกิดประโยชน์แก่ตัวผู้ต้องขังเอง จะได้มีหลักเกณฑ์เป็นแนวทางการปฏิบัติ อย่างถูกต้อง เกิดประโยชน์แก่สังคม โดยไม่เบียดเบียนผู้อื่นให้สังคมเดือดร้อน วุ่นวาย และเกิดประโยชน์แก่

เจ้าหน้าที่เรือนจำ กล่าวคือการปกครองควบคุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยสถานที่ปกติสุข ภายใต้อำนาจของบ้านเมืองและยังส่งผลดีต่อดังกล่าวไปใช้หลังจากพ้นโทษ สามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับคนในสังคมชุมชนได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานของรัฐ เอกชน สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรจัดกิจกรรมอบรม ให้ความรู้ เรื่องศีลธรรมจริยธรรมหรือธรรมะเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมให้แก่ผู้ต้องขังเรือนจำมากขึ้น เพื่อให้เข้าใจหลักพละ 5 ที่ถูกต้อง และสามารถนำไปเป็นหลักในการดำเนินชีวิตได้
2. ควรส่งเสริมผู้ต้องขังที่สนใจและสนับสนุนผู้ต้องขังให้ใช้พละ 5 เพื่อมาใช้ดำเนินชีวิต
3. หน่วยงานของรัฐ ควรมีการ update ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจนทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทางสื่อสารสนเทศ ต่าง ๆ
4. ควรมีการบูรณาการหลักธรรม พละ 5 กับกฎหมายและมาตรการต่าง ๆ ของเรือนจำเพื่อให้ผู้ต้องขังเกิดการรับรู้และปฏิบัติตามในรูปแบบการปรับตัว โดยการบังคับใช้ทางกฎหมาย ควรตั้งอยู่บนความโปร่งใส ยุติธรรม และสร้างมุมมองที่ดีให้เกิดขึ้นกับสังคม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่ยึดหลักพละ 5 ของผู้ต้องขังเรือนจำ กลางสงขลา และควรที่จะแก้ไขอย่างไร
2. ควรมีการศึกษาถึงบทบาทพฤติกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสมของผู้ต้องขังโดยยึดหลักพละ 5
3. ควรมีการศึกษาใช้หลักพละ 5 ให้ครอบคลุมแก่ผู้ต้องขังเรือนจำอื่น

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา แสนสมบัติ. (2552). การพัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดเลย. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- นภาพร รัตนนันทชัย และคณะ. (2563). กระบวนการพัฒนาสันติภาวะของผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ: กรณีศึกษาเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 8(3), 889.

- พระกิตติ กิตติสารโร (จ๋ามเงิน). (2560). การบรรเทาอุทกภัยด้วยพละ 5. ใน วิทยานิพนธ์ศาสตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตฺโต). (2555). พุทธธรรม ฉบับปรับปรุง (พิมพ์ครั้งที่ 32). กรุงเทพมหานคร: ผลิธัมม์.
- พระมหาชยาวัธ จิรวุฒโน (สมัพันธ์สิทธิ์). (2562). ศึกษาวิเคราะห์การบริหารงานตามหลักพละ 5 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเลย. ใน วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พระวีระศักดิ์ วีระปัญโญ (อินทวิเศษ). (2561). ศึกษาวิเคราะห์การดำเนินชีวิตด้วยเบญจธรรมตามหลักพุทธปรัชญาเถรวาท. ใน วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พระสมุห์บุญฤทธิ์ มหาบุญโญ (ศรีวิชัย). (2563). หลักธรรมพละ 5 (ศรัทธาพละ) กับการเกื้อหนุนการปฏิบัติพระกรรมฐาน. *Journal of Roi KaensarnAcademi*, 5(2), 169.
- แม่ชีวรนุช พงศ์ชนะชัย. (2560). ศึกษาพละ 5 ในการปฏิบัติวิปัสสนาภาวนาตามแนวสติปัฏฐาน 4. ใน สารนิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิปัสสนาภาวนา. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- รัชนิภรณ์ แก้วไพรวัลย์. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังหญิงกรณีศึกษา: เรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร. ใน ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศุภวรรณ ธนภาพรังสรรค์ และมาลีวัล เลิศสาครศิริ. (2559). ผลของการใช้รูปแบบการฝึกสมาธิโดยบูรณาการฯ. *วารสาร ว. พยาบาลสงขลานครินทร์*, 36(ฉบับพิเศษ), 23.
- สุภารัตน์ กาญจนานนท์. (2561). บทความวิจัยการจัดการการใช้ชีวิตของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงสงขลา. ใน ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.